

STRATEGIJA ZASEBNEGA VAROVANJA

»KAKOVOSTNO ZASEBNO VAROVANJE ZA VARNO SLOVENIJO«

Ljubljana, december 2025

**STRATEGIJA ZASEBNEGA VAROVANJA – »KAKOVOSTNO ZASEBNO VAROVANJE ZA
VARNO SLOVENIJO«**

Kazalo

1.	UVOD.....	1
2.	INTERESI IN CILJI NA PODROČJU ZASEBNEGA VAROVANJA.....	2
3.	SISTEMSKA UREJENOST ZASEBNEGA VAROVANJA.....	4
3.1.	Ukrepi varnostnikov in druga sredstva	5
3.2.	Vzpostavitev centralne evidence presoj ukrepov varnostnikov v okviru enotnega vstopnega portala E-VARNOSTNIK	5
3.3.	Varnostni zadržki.....	6
3.4.	Delovna razmerja v zasebnem varovanju in druge oblike dela	6
3.5.	Strokovni svet za zasebno varovanje.....	7
4.	VLOGA STROKOVNIH INTERESNIH ZDRUŽENJ NA PODROČJU ZASEBNEGA VAROVANJA 8	
5.	PARTNERSKO SODELOVANJE DRŽAVNIH, LOKALNIH IN NEDRŽAVNIH SUBJEKTOV PRI ZAGOTAVLJANJU NOTRANJE VARNOSTI V REPUBLIKI SLOVENIJI.....	9
6.	JAVNO ZASEBNO PARTNERSTVO PRI VAROVANJU KRITIČNE INFRASTRUKTURE.....	10
7.	IZOBRAŽEVANJE, USPOSABLJANJE, IZPOPOLNJEVANJE IN MOTIVIRANJE VARNOSTNEGA OSEBJA	12
8.	NADZOR NAD ZASEBNIM VAROVANJEM TER ZAGOTAVLJANJE ZAKONITOSTI DELOVANJA ZASEBNEGA VAROVANJA IN VARSTVO PRAVIC POSAMEZNIKOV	14
8.1.	Nadzor	14
8.2.	Varstvo pravic posameznika.....	14
9.	SPREJEM IN SPREMLJANJE URESNIČEVANJA STRATEGIJE	15

1. UVOD

Sodobno pojmovano zasebno varovanje je prisotno že od konca 80-ih let 20. stoletja. V tem času je področje doživelo več normativnih in sistemskih sprememb. Hiter razvoj varnostnega sektorja, uvajanje novih nadzorstvenih tehnologij ter zahteve in pričakovanja sodobne družbe narekujejo ponovni premislek in družbeni konsenz o nadaljnjem razvoju zasebnega varovanja, to pa je mogoče le ob opredelitvi jasnih ciljev in razmerij ter vlog in odgovornosti ključnih akterjev na tem področju. S strateškim pristopom se želi preprečiti in odpraviti določeno stihijsko odzivanje na dogajanje v družbi, ki je posledica sodobnih varnostnih izzivov, tveganj in groženj. Varnost je potreba, dobrina, blago in predvsem pravica, opredeljena tudi v 34. členu Ustave Republike Slovenije. Je temeljna človekova vrednota, ki je prvi pogoj za obstoj in razvoj posameznih družbenih podsistemov in družbe kot celote, zato mora biti deležna ustrezne skrbi države, ki s svojim nacionalno-varnostnim sistemom (obramba, notranja varnost, zaščita in reševanje) organizirano in učinkovito zagotavlja čim višjo stopnjo varnosti v družbi. Sistem zagotavljanja notranje varnosti v Republiki Sloveniji, tako kot v drugih razvitih državah, v glavnem temelji na delovanju klasičnih državnih organov in služb, kot so policija, državno tožilstvo, finančna uprava, pravosodni organi, obveščevalno-varnostne službe, občinska redarstva, inšpekcijske službe in drugi organi formalnega nadzorstva. K notranji varnosti pomembno prispevajo tudi nedržavni, zasebni varnostni mehanizmi, katerih najštevilčnejši predstavniki so zasebno varnostne družbe.

Zasebno varovanje je regulirana gospodarska dejavnost, katero država regulira v najmanjšem možnem obsegu v primerih, ko gre za varovanje zasebne lastnine, saj gre pri zasebnem varovanju načeloma za prostovoljno odločitev naročnika, da z najemom storitev zasebno varnostne družbe še nadgradi varnostni okvir, ki ga za vse enako zagotavlja država, in v povečanem obsegu, ko gre za varovanje premoženja države, kjer je zasledovanje javnega interesa nujno potrebno. Ukvarja se z varnostnimi storitvami in posredno prispeva tudi k skupni notranji varnosti, vendar pa s svojimi postopki in ukrepi hkrati posega tudi v temeljne človekove pravice in svoboščine, zaradi česar sodi med dejavnosti, za katere obstaja javni interes, ki se udejanja v ustreznem normativnopravnem urejanju in nadzoru s strani države, kjer država oceni, da je to potrebno.

Strategija zasebnega varovanja nadomešča strategijo, katero je sprejelo Ministrstvo za notranje zadeve v letu 2010 in ki je služila kot usmeritev za pripravo trenutno veljavnega zakona o zasebnem varovanju, ki je bil sprejet leta 2011. V času njegovega izvajanja se je pokazala potreba po določnejši opredelitvi temeljnih strateških usmeritev, interesov in ciljev nadaljnjega razvoja zasebnega varovanja, ter v predvsem potrebi po naslovitvi posameznih področij zasebnega varovanja, ki terjajo spremembe in naj rezultirajo v manjših spremembah zakonodaje. Strategijo je v leto in pol trajajočem obdobju pripravila medresorska delovna skupina strokovnjakov, imenovana s sklepom ministra za notranje zadeve. Skupina se je pri tem naslonila tudi na nekatere ugotovitve in priporočila Ciljnega raziskovalnega projekta z naslovom »Ustreznost in nadaljnji razvoj sistemske ureditve zasebnega varovanja in področnega strokovnega interesnega združevanja v Republiki Sloveniji«, ki ga je v letih 2022 do 2024 izvajala raziskovalna skupina Fakultete za varnostne vede Univerze v Mariboru, sofinancirala pa Javna agencija za znanstvenoraziskovalno in inovacijsko dejavnost (ARIS) in Ministrstvo za notranje zadeve.

2. INTERESI IN CILJI NA PODROČJU ZASEBNEGA VAROVANJA

Interesi in cilji na področju zasebnega varovanja izhajajo iz sprejete Resolucije o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije (»ReSNV-2«, 2019), kot temeljnega razvojno usmerjevalnega dokumenta na področju nacionalne varnosti. Sistem notranje varnosti predstavljajo institucionalni nosilci varnostnih nalog. V ta sistem so poleg represivnih organov vključeni tudi pravosodni in drugi državni organi ter institucije, ki z uresničevanjem nalog prispevajo k notranji stabilnosti in varnosti. Republika Slovenija za zagotavljanje notranje varnosti razvija učinkovit, fleksibilen in odziven varnostni sistem ter omogoča sodelovanje in vključevanje drugih subjektov pri opravljanju zadev in nalog javne varnosti. Notranjo varnost zagotavlja z delovanjem institucij javne varnosti, policije, državnega tožilstva, inšpekcijskih in nadzornih organov, obveščevalno-varnostnih služb, drugih državnih organov, organizacij z javnimi pooblastili, zasebnih varnostnih družb in drugih organizacij zasebnega prava ter organov lokalne samouprave na temelju njihovega medsebojnega sodelovanja tako v Republiki Sloveniji kot na mednarodni ravni. Pri upravljanju zadev javne varnosti se vzpostavlja tudi sodelovanje z organizacijami, združenji in iniciativami državljanov, lokalno skupnostjo ter v okvirih javno zasebnega partnerstva. Nadaljevalo se bo s krepitvijo pripravljenosti za preprečevanje in obvladovanje sodobnih virov ogrožanja, varovanjem kritične infrastrukture in izboljševanjem kakovosti varovanja premoženja na vseh ravneh.

Razvoj sistema notranje varnosti na področju zasebnega varovanja bo na normativnem in organizacijskem področju usmerjen v dejavnosti za zagotavljanje večje stopnje notranje varnosti, s poudarkom na razvoju območja svobode, vladavine prava in človekovih pravic, ter razvijanje in pospeševanje preventivne dejavnosti na vseh področjih notranje varnosti. Za doseganje uspešnega delovanja varnostnega sistema bo Republika Slovenija pospeševala in spodbujala sodelovanje med institucijami znotraj sistema notranje varnosti, njihovega povezovanja in predvsem tekoče izmenjave podatkov in informacij.

Najvišji interes Republike Slovenije na področju zasebnega varovanja je torej zagotavljanje visoke stopnje varnosti in kakovosti življenja za vse prebivalce. Predpogoj za to je dosledno spoštovanje temeljnih človekovih pravic in svoboščin ter sistemsko preprečevanje nezakonitega poseganja v človekovo zasebnost in pravice. Na teh načelih temelji tudi politika zagotavljanja notranje varnosti, ki si prizadeva za vzpostavitev in delovanje učinkovitega in racionalnega sistema notranje varnosti. Zato sta v interesu Republike Slovenije krepitev in spodbujanje partnerskih odnosov med državnimi, lokalnimi in zasebnimi varnostnimi družbami, ki bodo dodatno okrepili legitimnost, kredibilnost in optimalnost sistema.

Cilji na področju zasebnega varovanja so:

- vsestranski razvoj zasebnega varovanja kot gospodarske dejavnosti ob doslednem spoštovanju zakonitosti, človekovih pravic in svoboščin ter načel pravne države;
- sistemska urejenost področja zasebnega varovanja;
- kakovostno izobraževanje, usposabljanje in izpopolnjevanje varnostnega osebja;
- učinkovit nadzor na področju zasebnega varovanja;
- doseganje sinergijskih učinkov na področju varnosti ob poglobljenih partnerskih odnosih med državnimi, lokalnimi in zasebnimi varnostnimi organizacijami;
- zaščita interesov naročnikov in uporabnikov storitev zasebnega varovanja;
- spoštovanje pravic zaposlenih v zasebnem varovanju in pošteno nagrajevanje njihovega dela
- učinkovita zaščita varnostnega osebja pri opravljanju nalog zasebnega varovanja

Varnostnemu osebju je pri opravljanju nalog dejavnosti zasebnega varovanja prepovedano vse, kar v zakonu ali uredbi vlade ni izrecno dovoljeno. Ravnanja morajo biti vedno v sorazmerju z zadanim ciljem.

Republika Slovenija bo tudi v prihodnje določala stroge vstopne pogoje za opravljanje zasebnega varovanja tako za imetnike licenc zasebnega varovanja kot tudi varnostno osebje ter ustrezne standarde strokovne usposobljenosti varnostnega osebja, pri čemer bo dosledno poskrbela, da se z zasebnim varovanjem ne bodo ukvarjale osebe, pri katerih so bili ugotovljeni varnostni zadržki oz. niso bile varnostno preverjene. Vzpostavljen bo stalen in učinkovit nadzor nad imetniki licenc zasebnega varovanja ter varnostnim osebjem, ki bo dodatno zagotovil njihovo odgovornost.

3. SISTEMSKA UREJENOST ZASEBNEGA VAROVANJA

Republika Slovenija bo določila oblike dejavnosti zasebnega varovanja, za katere bo treba izpolnjevati določene pogoje, in izjeme, za katere jih ne bo treba. RS z regulacijo ne bo zavirala zasebnega varovanja kot gospodarske dejavnosti in mu bo še naprej omogočala, da bo svoje storitve opravljalo na osnovi pogodbenega odnosa za zasebne naročnike, državne organe in organe lokalne samouprave. Temelj pogodbenega odnosa bo pisna pogodba o varovanju, katere bistvene sestavine bodo določene v zakonu o zasebnem varovanju. Glede na specifičnost dejavnosti zasebnega varovanja bo tako pogodba o varovanju postala »sui generis« pogodba in nadgradila zahteve pogodb, ki so opredeljene v predpisih obligacijskega prava.

Zasebno varovanje ima pomembno vlogo zlasti pri zaščiti kritične infrastrukture, katere kakovostna in celostna zaščita je v javnem interesu. Zato bo država zagotovila strokovno podporo lastnikom oziroma upravljavcem objektov in procesov kritične infrastrukture ter tistim subjektom, ki sodelujejo pri njihovi zaščiti in varovanju.

Dejavnost zasebnega varovanja lahko opravljajo gospodarske družbe in samostojni podjetniki posamezniki, ki so ustanovljeni v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, katerih glavna dejavnost je dejavnost varovanja v skladu s Standardno klasifikacijo dejavnosti 2025. Podeljena jim mora biti licenca po zakonu, ki ureja zasebno varovanje. RS bo določila pogoje tudi za opravljanje dejavnosti tujih oseb v Sloveniji, pri čemer bo posebno pozornost namenila ureditvi občasnega oz. začasnega opravljanja dejavnosti.

Pod dejavnost zasebnega varovanja sodi tudi interno varovanje. Izvajalcem internega varovanja je treba omogočiti, da svoje naloge lahko opravljajo tudi, ko postanejo zavezanci za obvezno organiziranje varovanja, pod pogojem, da izpolnjujejo enake pogoje kot podjetja z licenco. Subjekti, ki bodo sami organizirali varovanje ljudi in premoženja na svojem območju in za lastne potrebe (interno varovanje), bodo morali zaposliti usposobljeno varnostno osebje. Za interno varovanje ne bo treba pridobiti licence, temveč bo zadoščala registracija pri ministrstvu za notranje zadeve, ki bo subjekt vpisal v javno evidenco. Registracija bo enostaven postopek, javna evidenca pa bo omogočala pregled nad subjekti, ki bodo imeli organizirano interno varovanje.

Imetnikom licence, bo za razliko dosedanje ureditve, ob upoštevanju načela sorazmernosti, ministrstvo za notranje zadeve izreklo ukrepa trajnega oz. pogojnega odvzema licence. Institut začasnega odvzema licence, dejansko učinkuje enako kot ukrep trajnega odvzema licence. Zasebno varnostna družba namreč v posledici izrečenega začasnega odvzema licence izgubi svoje dotedanje naročnike, za katere v obdobju trajanja začasnega odvzema (ki se lahko v skladu z veljavno ureditvijo izreče v trajanju od enega do šestih mesecev) ne sme opravljati dejavnosti zasebnega varovanja.

Ne glede na vrsto varovanja (pogodbeno ali interno) bodo za vse varnostno osebje veljala enaka merila glede varnostnih zadržkov, usposobljenosti, pravic, dolžnosti, in ukrepov in sredstev.

Posamezne oblike dejavnosti predstavljajo višjo stopnjo tveganja za javno varnost, zaradi česar morajo biti določeni strožji pogoji. Specifično obliko varovanja ljudi in premoženja predstavljata varovanje prevoza denarja in drugih vrednostnih pošilk ter varovanje določenih javnih prireditev s povečano stopnjo tveganja (npr. nočnih lokalov, festivalov, koncertov, športnih prireditev ipd.). Večjo odgovornost za varnost udeležencev javnih prireditev pa bodo v prihodnje morali prevzeti lastniki oziroma upravljavci takšnih lokalov in športnih objektov, ter predvsem organizatorji prireditev kot naročniki varnostnih storitev.

Strategija posebej naslavlja »problematiko« rediteljstva na javnih prireditvah. Država mora jasno določiti, kdaj morajo reditelje obvezno zamenjati varnostniki z vsemi svojimi ukrepi in sredstvi oz. kdaj varnostniki lahko opravljajo tudi delo rediteljev, pri čemer so še vedno in samo varnostniki in ne reditelji,

nikakor pa ne obratno. Prioritetno je potrebno vzpostaviti ustrezen nadzor pristojnega organa nad delom rediteljev in zagotoviti preverjanje pogojev za opravljanje dela rediteljev ter urediti ustrezno usposabljanje za dela in naloge rediteljev. Za razliko od rediteljev morajo varnostniki izpolnjevati številne druge pogoje in so ob policiji edini, ki imajo ustrezna orodja (ukrepe in strokovno znanje) za učinkovito ukrepanje, ko pride do kršitev reda ali celo ogrožanja varnosti na javnih prireditvah. Ker področje rediteljstva ni kategorija, ki bi jo izvirno urejali predpisi o zasebnem varovanju je nujno potrebno področje rediteljstva opredeliti v Zakonu o javnih zbiranjih, s podrobnejšo določitvijo pogojev za reditelja, pogojem nekaznovanosti, določitvijo IRSNZ za nadzor nad opravljanjem dela rediteljev itd.. V Zakonu o zasebnem varovanju pa se izrecno določi, da imetniki licenc zasebnega varovanja ne smejo najemati rediteljev za varovanje niti jih ponujati naročnikom, niti opravljati rediteljske službe. (rediteljska služba tudi v Standardni klasifikaciji dejavnosti 2025 ni opredeljena kot dejavnost).

Republika Slovenija bo zagotovila, da bodo zasebno varovanje izvajali samo usposobljeni in varnostno preverjeni posamezniki, zaposleni pri imetniku licence ali izvajalcu internega varovanja, ki bodo razpolagali z veljavno službeno izkaznico, s časovno omejeno veljavnostjo.

Republika Slovenija bo spodbujala razvoj zasebnega varovanja kot regulirane gospodarske dejavnosti s postavljanjem pogojev, ki bodo v najmanjši možni meri ovirali gospodarski razvoj dejavnosti. Vsi omejitveni pogoji bodo zaradi zavarovanja javnega interesa in v skladu z načelom sorazmernosti.

Cilj Republike Slovenije je, da se s pomočjo jasnih, določnih, nediskriminatornih in transparentnih pogojev za opravljanje dejavnosti zasebnega varovanja zagotavlja zakonito in strokovno opravljanje dejavnosti.

Republika Slovenija bo za učinkovito, kakovostno in strokovno izvajanje dejavnosti zasebnega varovanja varnostnemu osebju, podelila določene pravice, upravičenja oziroma ukrepe.

Cilj Republike Slovenije je učinkovito, kakovostno in strokovno izvajanje dejavnosti zasebnega varovanja. Osebe, ki bodo opravljale to dejavnost, bodo imele jasne, učinkovite in nedvoumne pristojnosti, s čimer bodo v postopkih z državljani že v osnovi zagotovljeni visoki standardi varstva človekovih pravic in svoboščin.

3.1. Ukrepi varnostnikov in druga sredstva

Obstoječi ukrepi varnostnikov, ki jih varnostnik lahko (sme) uporabi(ti) so ustrezni in varnostniki za učinkovito delo ne potrebujejo dodatnih ukrepov, razen na prireditvah zaradi vnosa eksplozivnih in pirotehničnih izdelkov ali nevarnih predmetov. Varnostnik bo uporabil tudi druge ukrepe, če tako določa zakon, ki ureja posamezno področje. Že dosedanja ureditev dopušča uporabo drugih ukrepov pri varovanju letališč, igralnic ter jedrskih objektov, vendar naj se preuči možnost tudi na drugih področjih (npr. športne prireditve oz. javne prireditve). V primerih varovanja objektov kjer bo obvezno organiziranje varovanja oz. kritične infrastrukture, pa bo v predpisih (zakon oz. uredba o obveznem organiziranju varovanja) jasno določeno, kdaj varnostnik ukrepe in sredstva mora uporabiti. Pri izvajanju ukrepov varnostnika naj se preučijo pogoji uporabe obstoječih drugih sredstev in možnost uvedbe dodatnih drugih sredstev, z namenom učinkovitejšega izvajanja ukrepov, zagotavljanja varnosti ljudi in premoženja ter zaščite varnostnega osebja.

Varnostnik po predpisih zasebnega varovanja nima statusa uradne osebe.

3.2. Vzpostavitev centralne evidence presoj ukrepov varnostnikov v okviru enotnega vstopnega portala E-VARNOSTNIK

Vzpostavila se bo centralna evidenca o uporabljenih ukrepih varnostnikov in njihovi presoji, ob hkratni digitalizaciji procesa (e-presoja). Nosilec evidence bo Ministrstvo za notranje zadeve, dostop do nje pa

bodo imeli Policija, IRSNZ, imetniki licenc in reprezentativna strokovna interesna združenja izvajalcev storitev zasebnega varovanja. Policija bo opravila e-presojno. S tem bo prvič v RS uvedena centralna evidenca uporabe ukrepov varnostnikov, ki bo omogočila tudi nadzor, spremljanje, statistične obdelave, odpravo zaznanih pomanjkljivosti, predvsem pa enotnost podatkov na področju zasebnega varovanja.

Centralna evidenca se bo vzpostavila v okviru enotnega vstopnega portala E-VARNOSTNIK, kjer bo na enem mestu možno vlaganje vlog v elektronski obliki, pridobivanje vseh potrebnih informacij, obrazcev, objavljanju priporočil in mnenj, osnutkov pogodb o varovanju ipd.. Vzpostavitev enotne vstopne točke bo pomembno administrativno in stroškovno razbremenila imetnike licenc ter varnostno osebje.

3.3. Varnostni zadržki

Republika Slovenija bo v zakonu, ki ureja zasebno varovanje zvišala zahteve, ki se nanašajo na varnostne zadržke, saj skladno z Resolucijo o strategiji nacionalne varnosti RS (»ReSNV-2«, 2019) zasebno varovanje prispeva k zagotavljanju notranje varnosti, ki je del nacionalno varnostnega sistema. Tega pa ne morejo početi osebe, ki ne izpolnjujejo visokih moralnih kvalitiet.

Varnostni zadržki bodo ugotovitve varnostnega preverjanja, iz katerega izhaja, da so varnostno osebje ali povezane osebe pravnomočno obsojene (tudi pogojno) za naklepno kaznivo dejanje, za katerega se storilec preganja po uradni dolžnosti; da so pravnomočno obsojene za drugo kaznivo dejanje, za katerega se storilec preganja po uradni dolžnosti, na kazen zapora v trajanju več kot tri mesece (tudi pogojno); da so najmanj dvakrat s pravnomočno odločbo spoznane za odgovorno za prekrške zoper javni red in mir z elementi nasilja, ali za prekrške po predpisih, ki urejajo proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami, ali za prekrške po predpisih, ki urejajo orožje, ali za prekrške po predpisih, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, če se prekrški nanašajo na obdelavo osebnih podatkov brez podlage v zakonu ali osebne privolitve posameznika in jim je bila zaradi teh prekrškov že izrečena globa, ali da obstaja utemeljen dvom o njihovi zanesljivosti ali verodostojnosti za opravljanje zasebnega varovanja. Za varnostno osebje in povezane osebe, ki že opravljajo dejavnost, bo utemeljen dvom o zanesljivosti ali verodostojnosti podan, tudi če je proti njim vložen obtožni predlog, na podlagi katerega je razpisana glavna obravnava ali je proti njim vložena pravnomočna obtožnica, ki je bila vložena brez preiskave ali je zoper njih pravnomočno uvedena preiskava, in sicer v vseh primerih za kaznivo dejanje, za katerega se storilec preganja po uradni dolžnosti, ki ga je storil v povezavi z opravljanjem zasebnega varovanja, ali so bili najmanj dvakrat s pravnomočno odločbo spoznani za odgovorno za prekrške, zaradi katerih se lahko po zakonu o zasebnem varovanju odvzame licenca in jim je bila izrečena globa. Varnostno preverjanje se bo prekinilo do pravnomočne odločitve, če je proti osebi vložen obtožni predlog, na podlagi katerega je razpisana glavna obravnava ali je proti njej vložena pravnomočna obtožnica, ki je bila vložena brez preiskave ali je zoper njo pravnomočno uvedena preiskava, in sicer v vseh primerih za kaznivo dejanje, za katerega se storilec preganja po uradni dolžnosti in za katerega je mogoče izreči kazen zapora več kot dve leti, ali, če je oseba v postopku zaradi prekrška zoper javni red in mir z elementi nasilja, ali prekrška po predpisih, ki urejajo proizvodnjo in promet s prepovedanimi drogami, ali za prekrške po predpisih, ki urejajo orožje, ali prekrška po predpisih, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, če se prekršek nanaša na obdelavo osebnih podatkov brez podlage v zakonu ali osebne privolitve posameznika, in ji je bila zaradi teh prekrškov že izrečena globa.

Postopek varnostnega preverjanja se bo izvedel ob predhodnem pisnem soglasju osebe, ki se bo preverjala, pri čemer se bo v primeru odklonitve soglasja štelo, da oseba ne izpolnjuje pogojev za opravljanje dejavnosti zasebnega varovanja.. Podrobnejšo vsebino osnovnega in razširjenega vprašalnika za varnostno preverjanje bo predpisal minister za notranje zadeve oz. vlada z uredbo o varnostnem preverjanju.

3.4. Delovna razmerja v zasebnem varovanju in druge oblike dela

Tako kot drugi iz sistema nacionalne varnosti (pravosodna policija, policija) ima tudi zasebno varovanje težave s kadri. Kadrovski bazen na področju varnosti je omejen, želja pri upokojencih s tega bazena, policistov, pravosodnih policistov, vojakov, varnostnikov oziroma zasebno varnostnega osebja po nadaljevanju kariere tudi po upokojitvi, je veliko. V ta namen bi se lahko do določene mere sprostile oblike zaposlovanja upokojencev in študentov. Republika Slovenija bo preučila normativno ureditev pogojev zaposlovanja in opravljanja dela v dejavnosti zasebnega varovanja in redefinirala ureditev v skladu z dejanskimi potrebami učinkovitega izvajanja dejavnosti ob zagotavljanju ustrezne socialne in pravne varnosti delavcev ter fleksibilnosti delodajalcev. Minimalno število redno zaposlenega varnostnega osebja za polni delovni čas bo pri posameznih licencah, določeno kot pogoj za pridobitev licence. Določil se bo obseg zaposlitev na drugih zakonskih podlagah.

3.5. Strokovni svet za zasebno varovanje

Republika Slovenija bo za opravljanje strokovnih nalog ustanovila strokovni svet za zasebno varovanje kot strokovno–posvetovalni organ in njegovo sestavo, naloge in pristojnosti vključila v zakon o zasebnem varovanju. Strokovni svet kot svetovalno telo ministra pristojnega za notranje zadeve, bo pristojen za obravnavo strokovnih vprašanj s področja zasebnega varovanja, svetovanje pri oblikovanju politik zasebnega varovanja, izvajanje strateških nalog in strategij, oblikovanje in usklajevanje strokovnih mnenj, določanje in potrjevanje gradiv za usposabljanje in izpopolnjevanje varnostnega osebja ter evalvacijo programov usposabljanja in izpopolnjevanja, potrjevanje strokovnih standardov oz. meril kakovosti opravljanja dejavnosti zasebnega varovanja in izvajanje drugih strokovnih nalog.

Člani strokovnega sveta bodo predstavniki resornih ministrstev, Policije, strokovnih interesnih združenj, katerim bo podeljeno javno pooblastilo, naročnikov storitev zasebnega varovanja, predstavniki fakultet, ki se ukvarjajo z izobraževanjem in raziskovanjem na področju zasebnega varovanja, Varuha človekovih pravic in posamezni strokovnjaki s področja zasebnega varovanja.

4. VLOGA STROKOVNIH INTERESNIH ZDRUŽENJ NA PODROČJU ZASEBNEGA VAROVANJA

Republika Slovenija na področju zasebnega varovanja podpira in zagotavlja razmere za prostovoljno združevanje podjetij in posameznikov v profesionalna združenja, zbornice, društva in druge povezave, ki zagovarjajo interese svojih članov, urejajo njihova notranja razmerja, skrbijo za strokovnost, zakonitost in etičnost članstva.

Strokovna interesna združenja izvajalcev storitev zasebnega varovanja bodo skrbela predvsem za razvoj stroke, dejavnosti in standardov, urejala odnose med svojimi člani ter jih zastopala v odnosu do državnih organov in javnosti. Z zakonom bodo določeni pogoji za reprezentativnost strokovnih interesnih združenj, njihova vloga in pristojnosti. Kriterij za določitev reprezentativnosti bo npr. delež vseh licenc, s katerimi bo združenje »razpolagalo«. K splošnim aktom, ki jih bodo izdajala reprezentativna strokovna združenja za izvajanje javnih pooblastil bo Ministrstvo za notranje zadeve podalo predhodno soglasje. Preučila se bo možnost ustreznega nadomestila za izvajanje javnih pooblastil. Ena od najpomembnejših nalog bo tudi priprava in, po predhodnem soglasju Strokovnega sveta za zasebno varovanje, določitev, sprejem in spremljanje meril kakovosti in strokovnosti opravljanja nalog varnostnega osebja v skladu z zakonom. Z zakonom se bo podrobno predpisal postopek strokovnega nadzora reprezentativnega strokovnega združenja izvajalcev storitev zasebnega varovanja nad svojimi člani, ob sodelovanju predstavnikov ministrstva. O izvajanju javnih pooblastil bodo združenja letno ali na posebno zahtevo tudi med letom poročala ministrstvu za notranje zadeve.

Republika Slovenija bo spodbujala ustanavljanje interesnih združenj naročnikov storitev zasebnega varovanja, ki ga ne bo urejala na zakonski ravni, s čimer se bo postopoma dvigovala varnostna in poslovna zavest pravnih oseb in posameznikov, ki naročajo storitve zasebnega varstva.

Republika Slovenija bo spodbujala medsebojno sodelovanje strokovnih interesnih združenj izvajalcev storitev zasebnega varovanja in strokovno interesnih združenj naročnikov storitev zasebnega varovanja. V tem delu se priporoča tudi sprejem smernic javnega naročanja na področju zasebnega varovanja.

5. PARTNERSKO SODELOVANJE DRŽAVNIH, LOKALNIH IN NEDRŽAVNIH SUBJEKTOV PRI ZAGOTAVLJANJU NOTRANJE VARNOSTI V REPUBLIKI SLOVENIJI

Ministrstvo za notranje zadeve, pristojne inšpekcijske službe, policija, sodišča, tožilstva ter drugi državni organi, nosilci javnih pooblastil, lokalne skupnosti in subjekti zasebnega varovanja med seboj sodelujejo pri zagotavljanju notranje varnosti.

Namen sodelovanja je izmenjava informacij v zvezi z izpolnjevanjem pogojev za opravljanje dejavnosti, izmenjava informacij o stanju varnosti zaradi priprave ocen ogroženosti ter druge vrste medsebojnega sodelovanja zaradi zagotavljanja notranje varnosti, varnosti naročnikov storitev in tretjih oseb. Za zagotavljanje varnosti v lokalnih skupnostih je sodelovanje zasebno varnostnih podjetij, ki delujejo na območju lokalne skupnosti, nujno potrebno pri pripravi občinskih programov varnosti, sodelovanju pri delu varnostnih svetov, komisij, sprejemu protokolov o sodelovanju itd.

Varnostno osebje s sposobnostjo ukrepanja v primeru interventnih dogodkov, sposobnostjo sodelovanja s policijo, reševalnimi in drugimi službami, nudenjem pomoči v primeru evakuacij, transportov, sposobnostjo opazovanja in odkrivanja sumljivih zadrževanj, ravnanj oseb na javnih krajih, varnostnimi pregledi, namestitvijo tehničnih ovir, sposobnostjo prepoznavanja kritičnih točk in načrtovanja posameznih arhitektonskih rešitev v prostoru, objektu, ki zmanjšajo nevarnost za tveganja, namestitvijo rentgenov in druge tehnologije za odkrivanje oz. preprečevanje vnosa nevarnih predmetov ter uporabo drugih tehnoloških rešitev za nadzor prostora (CCTV) ob predpostavki upoštevanja najvišjih standardov varovanja človekovih pravic in svoboščin, bistveno pripomore k dvigu nivoja varnosti.

Republika Slovenija bo spodbujala in zagotavljala razmere za čim boljše medsebojno sodelovanje in partnerske odnose subjektov zasebnega varovanja, državnih organov, lokalnih skupnosti, strokovnih interesnih združenj in zainteresirane javnosti na strateški, operativni in taktični ravni. V tem smislu bo v zakonodaji predvidela možnosti, da bodo varnostni organi (npr. policija, pravosodna policija idr.) v izjemnih situacijah, po predhodni odločitvi Vlade RS, za opravljanje njihovih manj zahtevnih nalog lahko najeli tudi subjekte zasebnega varovanja.

6. JAVNO ZASEBNO PARTNERSTVO PRI VAROVANJU KRITIČNE INFRASTRUKTURE

Že nekaj časa se nahajamo v obdobju, ko so se varnostna tveganja v družbi spremenila. Pojavila so se nova tveganja, ki so povezana z zdravjem na eni strani, elementarnimi nesrečami ipd., na drugi strani pa so se vojaški konflikti pojavili tudi v bližini naše države. Zato se je tudi na območju EU pričelo posvečati večjo pozornost varnosti in odpornosti ključnih družbenih funkcij, brez katerih posamezne država ne more zagotavljati osnovne varnosti na območju države. Prav tako se je pričelo posvečati več pozornosti tveganjem, ki se širijo tudi preko državnih meja.

Sprejeta je bila Direktiva (EU) 2022/2557 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o odpornosti kritičnih subjektov (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2022/2557) in razveljavitvi Direktive Sveta 2008/114/ES (UL L št. 333/142 z dne 27. 12. 2022, str. 164), katera je bila implementirana v slovensko zakonodajo. Cilj Direktive 2022/2557 sta neprekinjeno opravljanje bistvenih storitev na notranjem trgu za ohranjanje ključnih družbenih funkcij ali gospodarskih dejavnosti in krepitev odpornosti kritičnih subjektov, ki opravljajo te storitve. Direktiva za doseganje visoke ravni odpornosti kritičnih subjektov in neprekinjenega opravljanja bistvenih storitev določa obveznosti za države članice ter kritične subjekte. Državam članicam med drugim določa obveznost, da sprejmejo posebne ukrepe za neprekinjeno opravljanje bistvenih storitev, ki jih definira kot storitve, ki so ključne za ohranitev življenjsko pomembnih družbenih funkcij, gospodarskih dejavnosti, javnega zdravja in varnosti ali okolja.

Ministrstvo za notranje zadeve in Policija sta sicer prva, ki sta v Resoluciji o strategiji nacionalne varnosti omenjena kot tista, ki zagotavljata notranjo varnost. Zavedamo se pomena kritične infrastrukture, ki pa je v določeni meri v zasebni lasti in katero varujejo zasebne varnostne družbe. Za zagotavljanje čim višjega nivoja varnosti pa morata tako Ministrstvo za notranje zadeve, kot regulatorni organ, kot Policija stremeti k čim boljšemu in učinkovitemu sodelovanju, ki ga lahko imenujemo tudi partnerstvo z dejavnostjo zasebnega varovanja.

Le to je, poleg ostalih, navedeno kot partner pri zagotavljanju notranje varnosti. Na območju RS je zelo velik odstotek zavezancev, ki so s strani Vlade RS določeni kot kritična infrastruktura, za varnost katerih je pogodbeno vezano zasebno varovanje. Predlogi za določanje zavezancev kritične infrastrukture neposredno niso vezani na Ministrstvo za notranje zadeve, pa vendar Zakon o kritični infrastrukturi napotuje na predpise, ki urejajo zasebno varovanje. Zato je potrebno v predpisih določiti strožje pogoje, katere morajo izpolnjevati imetniki licenc zasebnega varovanja in varnostno osebje pri varovanju kritične infrastrukture. Ti strožji pogoji naj se zagotovijo med drugim z razširjenimi postopki varnostnega preverjanja, pri čemer odklonitev soglasja za varnostno preverjanje avtomatično pomeni neizpolnjevanje pogojev za opravljanje dejavnosti zasebnega varovanja, bolj določno opredelitvijo varnostnih zadržkov, pri čemer se opredeli kaznovanost (tudi pogojna) za kazniva dejanja (vsaj za posamezna KD s področja terorizma ter kršitev zoper življenje in telo, človekove pravice in svoboščine, človekovo zdravje, delovno razmerje in socialno varnost, premoženje, gospodarstvo, pravni promet, uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, javni red in mir, splošno varnost ljudi in premoženja, varnost javnega prometa, varnost cestnega prometa, okolje, prostor in naravne dobrine, suverenost Republike Slovenije, njeno obrambno moč in mednarodno pravo; iz navedenih skupin KD npr. prisiljenje k storitvi ali opustitvi dejanja, jemanje podkupnine, zloraba položaja, oškodovanje gospodarske družbe, ponareditev ali uničenje uradne listine, knjige, spisa ali arhivskega gradiva, nasilja v družini, tatvin, mamil ipd.), določitvijo višje ravni izobrazbe oz. usposobljenosti varnostnega osebja, višjimi zahtevami glede psihofizične sposobnosti varnostnega osebja, specialističnih usposabljanj varnostnega osebja za varovanje posameznih kategorij kritične infrastrukture, določitvijo pogoja slovenskega državljanstva in aktivnega znanja slovenskega jezika (ustnega in pisnega komuniciranja), zahtevo po stalnem oz. začasnem prebivališču na območju Republike Slovenije, zagotavljanjem »stalnosti« varnostnega osebja pri nosilcih kritične infrastrukture itd. Za imetnike licenc, ki bodo varovali kritično infrastrukturo se z zakonom določi minimalno število redno zaposlenega varnostnega osebja za nedoločen čas s polnim

delovnim časom. Preuči naj se možnost dodatnih licenc vsaj za področje letališč in letalskega prometa; pristanišč in pomorskega prometa; področja energetike in energentov itd.)

Pri določanju dejavnosti, pa mora država določiti, katere kritične dejavnosti zagotavljanja varnosti zasebno varovanje lahko opravlja. Zasebno varovanje nikakor ne sme zagotavljati koordinacije in integralnega načrtovanja na področju kritične infrastrukture. Prav tako zasebno varovanje ne sme opravljati nalog države, za katere je zadolžena sama kot je npr. policijske dejavnosti, vojaške dejavnosti, obveščevalne dejavnosti, detektivske dejavnosti in nenazadnje nalog pravosodja. Zasebni del zagotavljanja varnosti v segmentu kritične infrastrukture lahko zagotavlja fizično, tehnično in mehansko varovanje, medtem ko ocenjevanja tveganj v zvezi s kritično infrastrukturo zasebni del ne sme opravljati. Na drugi strani pa mora država imeti pravico, da za zgoraj naštetе dejavnosti zasebnega varovanja zahteva višje/strožje pogoje, tako pri podjetjih kot pri usposobljenosti varnostnega osebja.

Na področju varovanja kritične infrastrukture bo RS vzpodbujala vzpostavljanje integralnega korporativno-varnostnega sistema, ki temelji na profesionalnosti in celovitosti, na povezanosti fizične, tehnične in informacijske varnosti, varnostnih standardov, visoki stopnji organizacijske in varnostne kulture ter poslovne etike in nenazadnje na zavidljivo visoki pripadnosti zaposlenih. Varnostne procese je potrebno stalno evalvirati, izboljševati ter prilagajati dogajanju v širšem prostoru in pojavu različnih varnostnih tveganj.

7. IZOBRAŽEVANJE, USPOSABLJANJE, IZPOPOLNJEVANJE IN MOTIVIRANJE VARNOSTNEGA OSEBJA

Cilj usposabljanja varnostnega osebja, kot procesa razvijanja spretnosti in sposobnosti, ki jih varnostno osebje potrebuje za opravljanje konkretnega dela v okviru celote dejavnosti zasebnega varovanja je tolikšna usposobljenost posameznikov, da bo zagotovljena učinkovitost pri zagotavljanju varnosti ter spoštovanje človekovih pravic. Tako je strokovna usposobljenost pomembna tudi za sam razvoj dejavnosti zasebnega varovanja. Zasedovanje ciljev, kot so kakovost opravljenih storitev in zadovoljitev naročnikovih pričakovanj in želja so najboljša smer razvoja vsake dejavnosti. Varnostno osebje pa lahko to nudi le, če je strokovno usposobljeno in ustrezno motivirano.

Varnostno osebje mora po predpisih med drugim izpolnjevati (osebni) pogoj, da mora imeti opravljen program strokovnega izpopolnjevanja in usposabljanja ali imeti ustrezno nacionalno poklicno kvalifikacijo. Pridobitev nacionalne poklicne kvalifikacije (v nadaljevanju: NPK) je urejena z Zakonom o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah, ki ureja zgolj postopek in telesa oziroma organe in organizacije, pristojne za pripravo in sprejemanje poklicnih standardov in katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti, ter pogoje in postopek pridobivanja NPK, ne pa tudi strokovno usposabljanje in izpopolnjevanje za pridobitev teh kvalifikacij. Strokovno usposabljanje in izpopolnjevanje, ter preverjanje znanja varnostnega osebja je upravna naloga Ministrstva, ki njegovo izvajanje ob izpolnjevanju zakonsko določenih pogojev z odločbo o podelitvi javnega pooblastila lahko prenese na druge izvajalce.

Obstoječi poklici v zasebnem varovanju (varnostnik čuvaj, varnostnik, varnostnik nadzornik, varnostni tehnik, pooblaščen inženir varnostnih sistemov, operater VNC, varnostnik telesni stražar ter varnostni menedžer), terjajo stalen razvoj, spremembe in profesionalizacijo. Glede na potrebe razvoja se bodo lahko razvijali novi poklici na področju zasebnega varovanja. Varnostno osebje mora že sedaj v skladu z zakonodajo predhodno pridobiti ustrezno znanje, veščine in kompetence za opravljanje poklica. V ta namen je na področju zasebnega varovanja določeno obvezno usposabljanje in izpopolnjevanje pred opravljanjem dejavnosti in obdobjno usposabljanje in preverjanje znanja. Specialističnim izpopolnjevanjem s posebnim poudarkom na praktičnem usposabljanju je potrebno dati večjo težo, da bi zagotovili večjo profesionalizacijo poklicev. Pomembno je, da je varnostno osebje v interakciji z državljani, sposobno pravilno uporabljati veščine (npr. reševanje kompleksnih problemov, odločnost in vzdržljivost, kritično razmišljanje, kreativnost, vodenje ljudi, sodelovanje, čustvena inteligenca, presoja in sprejemanje odločitev, osredotočenost na storitev, pogajanje in kognitivna fleksibilnost). Razvijanje teh veščin se ne zaključi s pridobitvijo NPK, ampak mora biti stalen proces.

Varnostno osebje je potrebno ozavestiti o pomenu varstva osebnih podatkov ter na eni strani zagotavljati redno in kontinuirano usposabljanje osebja s tega področja, na drugi pa tudi redno in preventivno preverjati obdelave osebnih podatkov, ki jih izvaja pooblaščen osebje zasebno varnostne družbe.

Izobraževanje, usposabljanje in izpopolnjevanje bo potekalo v okviru rednih izobraževalnih programov na srednješolski, višješolski, visokošolski in podiplomski ravni ter v okviru osnovnega usposabljanja ter strokovnega in obdobjnega izpopolnjevanja.

Vse oblike izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja varnostnega osebja se enakovredno vključujejo v sistem NPK, ki je tudi podlaga za preverjanje znanja.

Na področju izobraževalnih programov sta se razvila srednje strokovno izobraževanje in poklicno tehniško izobraževanje (izobraževalni program »Tehnik varovanja«) za profil varnostnika, varnostnika nadzornika in operaterja varnostno-nadzornega centra. K temu moramo dodati tudi višješolski program »Varovanje«, ki je sicer prvenstveno namenjen usposabljanju za poklic varnostnega menedžerja (naziv

diplomanta se imenuje inženir varovanja), diplomantom pa se lahko neposredno prizna strokovna usposobljenost tudi za varnostnika, varnostnika telesnega stražarja, varnostnika nadzornika in varnostnega tehnika

Obstaja tudi visokošolski študij s področja varnostnih ved, zato je potrebno zagotoviti tudi tem diplomantom neposredno priznavanje strokovne usposobljenosti za poklice s področja zasebnega varovanja, v skladu z zakonom, ki ureja zasebno varovanje."

Obdobni preizkus strokovne usposobljenosti se opravi po preteku petih let od opravljenega strokovnega usposabljanja. Varnostno osebje namreč s pridobitvijo NPK izkaže svojo usposobljenost za opravljanje tega poklica, po obstoječi ureditvi pa mora to usposobljenost potrjevati vsakih pet let. Potrebno je upoštevati pridobljeno znanje in izkušnje varnostnika, poleg tega pa tudi dejstvo, da so različna opravila v okviru zasebnega varovanja v zadnjih letih postala visoko specializirana. V okviru zasebno varnostnih družb, ki morajo sprejeti akt o sistemizaciji delovnih mest, naj se vzpostavijo ustrezni standardi za različna delovna mesta v zasebnem varovanju, ki bodo podlaga za interna izobraževanja, prilagojena specializiranim delovnim mestom.

Cilj Republike Slovenije je, da je varnostno osebje strokovno usposobljeno za izvajanje svojega dela, kar se bo dosegalo z obveznim usposabljanjem pred začetkom opravljanja dejavnosti ter s periodičnimi oblikami usposabljanja, izpopolnjevanja in preverjanjem znanja.

Cilj Republike Slovenije je tudi spodbujati in usmerjati nadaljnji razvoj izobraževanja, usposabljanja ter izpopolnjevanja na področju zasebnega varovanja, ki ga bodo izvajale organizacije z javnim pooblastilom.

Kakovost programov izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja zasebnega varovanja in njihova implementacija bo zagotovljena z vključevanjem vseh pristojnih resorjev, strokovnega sveta in strokovnih interesnih združenj.

Izvajanje programov strokovnega usposabljanja in izpopolnjevanja varnostnega osebja na podlagi podeljenega javnega pooblastila bo nadzorovalo ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

Določanje članov komisij za preverjanje znanja in način preverjanja strokovne usposobljenosti v programih usposabljanja bo temeljilo na predpisih, ki urejajo preverjanje in potrjevanje nacionalnih poklicnih kvalifikacij.

Člane komisij za preverjanje znanja in način preverjanja strokovne usposobljenosti v programih obdobjnega izpopolnjevanja in izpopolnjevanja bo določilo ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

Cilj Republike Slovenije je zagotoviti kakovostno izvajanje strokovnega izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja, vključno s preverjanjem znanja ter vzpostavitev učinkovitega sistema nadzora nad izobraževalno dejavnostjo na področju zasebnega varovanja.

8. NADZOR NAD ZASEBNIM VAROVANJEM TER ZAGOTAVLJANJE ZAKONITOSTI DELOVANJA ZASEBNEGA VAROVANJA IN VARSTVO PRAVIC POSAMEZNIKOV

8.1. Nadzor

Vsaka uporaba ukrepov varnostnika lahko predstavlja poseg v ustavno zagotovljene človekove pravice, zato mora biti vzpostavljen učinkovit nadzor nad izvajanjem ukrepov varnostnikov. Potrebno je zagotoviti nadzor, prilagojen razvoju in širitvi dejavnosti zasebnega varovanja, ki ga bo izvajalo ustrezno število inšpektorjev, uslužbencev ministrstva in policistov. Nadzor mora obsegati zakonitost, pravilnost in strokovnost opravljanja dejavnosti zasebnega varovanja s posebnim poudarkom na ukrepih, s katerimi se posega v telesno in duševno celovitost posameznika ali se mu omejuje gibanje ali prostost.

Cilj Republike Slovenije je zagotovitev učinkovitih mehanizmov nadzora, ki obsega:

- izvajanje upravnih nalog za ugotovitev izpolnjevanja pogojev za opravljanje dejavnosti, ki je v izvorni pristojnosti ministrstva, pristojnega za notranje zadeve,
- inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb zakonov in predpisov, izdanih na njihovi podlagi, ter izrekanje ukrepov opravlja inšpektorat, ki je v okviru ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, in drugi pristojni inšpekcijski organi;
- nadzor policije, ki ga opravlja v okviru svojih pristojnosti in pristojnosti, ki bodo opredeljene v določenem materialnem predpisu.

Nadzor strokovnosti, bodo opravljala tudi reprezentativna strokovna interesna združenja, pri čemer bo postopek, sestava članov komisije za nadzor, sodelovanje predstavnikov ministrstva pri opravljanju strokovnega nadzora ipd. določeno s podzakonskim predpisom.

Naročnike storitev zasebnega varovanja je treba seznaniti z njihovimi pravicami in dolžnostmi v pogodbenih odnosih oziroma s pravicami in dolžnostmi izvajalcev storitev zasebnega varovanja, ki bo potekalo prek interesnih združenj naročnikov storitev zasebnega varovanja, urada vlade za varstvo potrošnikov in nevladnih institucij, neodvisne strokovne javnosti in medijev.

8.2. Varstvo pravic posameznika

Institucionalne oblike nadzora nad zasebnim varovanjem dopolnjuje nadzor javnosti, zato je v zvezi z izvajanjem ukrepov in sredstev varnostnikov za varstvo pravic posameznika, potrebno vzpostaviti učinkovit in transparenten dvostopenjski pritožbeni postopek. V pritožbenem postopku se ne bo ugotavljalo disciplinske, odškodninske, prekrškovne ali kazenske odgovornosti varnostnika. Posameznik, ki bo menil, da so bile pri izvajanju ukrepov varnostnika kršene njegove pravice ali svoboščine, se bo lahko v 30 dneh pisno pritožil imetniku licence oz. izvajalcu internega varovanja, kjer je zaposlen varnostnik. Če se pritožnik na bo strinjal z odločitvijo odgovorne osebe, se bo lahko po prejeti pisni odločitvi pisno pritožil reprezentativnemu strokovnemu združenju, ki bo imenovalo komisijo, ki jo sestavljajo predstavnik združenja, ki vodi komisijo, predstavnik ministrstva, pristojnega za notranje zadeve in predstavnik strokovne javnosti s področja varnostnih ved ali varstva človekovih pravic.

9. SPREJEM IN SPREMLJANJE URESNIČEVANJA STRATEGIJE

Strategijo zasebnega varovanja sprejme minister za notranje zadeve. Ministrstvo za notranje zadeve spremlja njeno uresničevanje in v skladu z razmerami na področju notranje varnosti in zasebnega varovanja predlaga ustrezne dopolnitve.

Branko Zlobko
minister